

Arrest

nr. 131 422 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESPERS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw laatste verklaringen, heeft u de Soedanese nationaliteit en bent u geboren op 5 juni 1965 te Khartoum Noord. U verliet Soedan per schip op 11 september 2006, en kwam 20 dagen later aan in de Antwerpse haven.

U diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 5 oktober 2006. Op 18 oktober 2006 nam de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. U ging tegen deze beslissing in beroep bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Op 26 april 2007 bevestigde het CGVS de beslissing tot weigering van het verblijf. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad van State. Op 26 augustus 2010 verwierp de Raad van State de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, in het arrest nr. 207.041.

Op 26 juli 2012 diende u een **tweede asielaanvraag** in. Op 18 december 2012 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het CGVS bevestigde op 14 mei 2013, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde. U ging tegen deze beslissing van de RvV niet in beroep bij de Raad van State.

Op 22 januari 2014 diende u een **derde asielaanvraag** in. U bevestigde sinds uw eerste asielaanvraag, niet meer te zijn teruggekeerd naar Soedan. Als nieuwe elementen in onderhavige derde asielaanvraag, legt u een vonnis bij verstek neer vanwege de correctionele rechtbank te Khartoem, op uw naam, daterend van 1 juni 2013. U verklaarde eveneens, sinds maart 2013, lid te zijn van de Volksbeweging ter Bevrijding van Soedan, en in het kader van dit lidmaatschap deel te hebben genomen aan twee demonstraties te Brussel en enkele vergaderingen, alsook deel te hebben uitgemaakt van een delegatie van uw partij die de Belgische premier ontmoette te Brussel. U vreest in Soedan vervolgd te zullen worden omwille van uw politieke activiteiten te België, daar u meent dat de Soedanese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste twee asielaanvragen door het CGVS werden afgesloten met, respectievelijk, een bevestigende beslissing van weigering van verblijf en een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Er mag derhalve van u worden verwacht dat u nieuwe elementen en/of feiten aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvragen incorrect is, en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de conclusie dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Wat betreft het door u neergelegde vonnis bij verstek, dienen volgende vaststellingen gemaakt.

Gevraagd of deze, door u neergelegde veroordeling bij verstek, het origineel van het vonnis betreft, dan wel of het een kopie betreft, antwoordde u dat het het origineel is (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U erop gewezen dat de stempel – in tegenstelling tot de ingevulde, handgeschreven tekst – die op het betreffende vonnis voorkomt, duidelijk voorgedrukt lijkt, verklaarde u, uw vorige verklaringen plots bijstellend, dat u het document zo kreeg vanuit Soedan, of het nu een originele stempel is of niet. U verklaarde daarnaast te denken dat het het originele document is. Later tijdens het gehoor verklaarde u dan weer dat uw advocaat te Soedan een 'originele fotokopie' van het vonnis liet opvragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Het dient opgemerkt dat uw wijzigende verklaringen betreffende de vraag of het door u neergelegde vonnis bij verstek een origineel vonnis betreft, reeds twijfels oproepen met betrekking tot de authenticiteitswaarde en betrouwbaarheid van dit document. Deze twijfels worden voorts bevestigd in volgende vaststellingen. Uit de vertaling van het door u neergelegde vonnis bij verstek (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, alsook de door uzelf neergelegde vertaling van het betreffende vonnis), **blijkt dat u veroordeeld zou zijn geworden tot een gevangenisstraf van 10 jaar, en dat uw huis en wagen geconfisqueerd zouden zijn, dit op grond van de artikels 79, 117 en 127 van de strafwet van het jaar 1993.** Gevraagd of u weet wat de artikels 79, 117 en 127 inhouden, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of u dat poogde te weten te komen, antwoordde u eveneens ontkennend. U weet wel dat het vonnis zou moeten handelen over vals geld dat in uw huis werd gevonden, alsook over alcoholische drank die in uw auto zou zijn gevonden. Gevraagd waarom u niet poogde te weten te komen wat deze artikels inhouden, gezien u op basis van deze artikels werd veroordeeld, antwoordde u de ervaring niet te hebben zo'n vragen te stellen, u toch niet meer te weten zou komen als u die vragen wel zou stellen, en dat uw advocaat u zei dat u veroordeeld werd op grond van deze artikels. Het dient evenwel opgemerkt dat het feit dat u geen enkele poging ondernam om de precieze inhoud van de artikels op grond waarvan u werd veroordeeld, op te zoeken, duidt op een dermate desinteresse voor uw eigen problemen, dat verdere twijfels rijzen met betrekking tot de waarachtigheid van uw verklaringen betreffende dit vonnis. Gevraagd wat het strafwetboek van het jaar 1993 is, waarnaar verwezen wordt in het door u neergelegde vonnis, verklaarde u niet te kunnen antwoorden op juridische vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U erop gewezen dat het strafwetboek dat in Soedan tot op heden van toepassing is, het strafwetboek van het jaar 1991 betreft (zie informatie in administratief dossier), en er geen strafwetboek van het jaar 1993

bestaat, antwoordde u er geen idee van te hebben. Gevraagd hoe het mogelijk is dat er naar een onbestaand strafwetboek wordt verwezen, antwoordde u het niet te weten. **Deze vaststelling doet volledig afbreuk aan de door u voorgehouden authenticiteitswaarde van het door u neergelegde vonnis bij verstek.** U erop gewezen dat de artikels 79, 117 en 127, uit het strafwetboek van het jaar 1991, allen samen – indien men bij elk van deze artikels de maximumstraf toepast – aanleiding geeft tot een maximale celstraf van 9 jaar (zie informatie in administratief dossier), eventueel aangevuld met geldboetes; en gevraagd hoe het dan mogelijk is dat u op grond van deze artikels veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 10 jaar, antwoordde u dat u het niet weet, u het vonnis zo kreeg, en dergelijke vragen maar aan de rechter gesteld moeten worden. **Deze vaststelling, samen met bovenstaande vaststellingen, doet verder volledig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot het door u neergelegde vonnis bij verstek. Er kan aan dit vonnis dan ook geen authenticiteitswaarde, of bewijswaarde, worden toegekend..**

Wat betreft het door u geopperde politiek lidmaatschap, en politieke activiteiten in België, dienen volgende vaststellingen gemaakt.

U verklaarde sinds maart 2013 lid te zijn van de 'Volksbeweging ter bevrijding van Soedan' [Engelstalige benaming: 'Sudan People's Liberation Movement', verder SPLM], en in het kader van dit lidmaatschap reeds deel te hebben genomen aan enkele politieke activiteiten te België (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 16). Gevraagd wat er gebeurde met de Volksbeweging ter bevrijding van Soedan, wanneer Zuid-Soedan onafhankelijk werd, antwoordde u dat er een scheiding was (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). **Gevraagd of de benaming van de partij, in het noordelijke Soedan, dan werd aangepast om zich te onderscheiden van de partij in Zuid-Soedan, antwoordde u vaagweg dat dezelfde partij er is voor het noorden, en voegde u eraan toe dat dezelfde naam bleef.** Gevraagd wat de volledige, officiële, naam is van de partij waarvan u lid bent, antwoordde u 'Volksbeweging ter bevrijding van Soedan'. **Nogmaals gevraagd of de partijnaam dan niet werd aangepast, ten einde zich te onderscheiden van de partij in Zuid-Soedan,** antwoordde u dat u er niet was, en u in België bent. U erop gewezen dat u wel lid geworden bent van deze partij in België, en gesteld dat u dan toch de volledige naam moet kennen, antwoordde u dat, als er een nieuwe naam is, de protection officer die u hoorde het u maar moest zeggen. Gevraagd of u de 'Volksbeweging ter Bevrijding van Soedan – Noordelijke sectie' [Engelstalige benaming: 'Sudan People's Liberation Movement - North', verder SPLM-N] kent, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat het is, antwoordde u vaagweg dat het een beweging is die strijdt voor de bevrijding van Soedan (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of dat dan dezelfde partij betreft, als degene waarvan u lid bent, antwoordde u ontwijkend dat u lid bent van de 'Volksbeweging ter bevrijding van Soedan'. U de vraag daarna nogmaals gesteld, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waarom u dan niet zelf aangaf dat u lid bent van SPLM-N, gezien u ernaar werd gevraagd en u ook op de naamswijziging, na de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan, gewezen werd, antwoordde u weinig overtuigend dat niemand die term gebruikt en voegde u er geenszins verhelderend aan toe dat ook personen afkomstig uit het zuiden lid kunnen worden. U verklaarde voorts **dat het zuiden zich van Soedan afscheidde, maar de beweging nog steeds dezelfde is.** Gevraagd of de partij zich dan niet opsplijste in twee verschillende partijen, nadat Zuid-Soedan onafhankelijk werd, antwoordde u dat **de beweging niet gescheiden werd.** Gevraagd wie er voorzitter is van de partij waarvan u lid bent, antwoordde u **Salva Kiir Mayardet, en voegde u eraan toe dat Yassir Arman vice-president van de partij is in het noorden.** Gevraagd of **Salva Kiir dan de voorzitter is van de hele beweging, zowel in (noord) Soedan als Zuid-Soedan,** antwoordde u **bevestigend en voegde u eraan toe dat dat juist is.** U later tijdens het gehoor op het CGVS opnieuw gevraagd wie de voorzitter is van uw partij, antwoordde u dat **Yassir Arman voorzitter is in het noorden** (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U legde verder uit dat **Yassir Arman daarnaast ook vice-voorzitter is van de beweging, zowel in het noorden als zuiden, en herhaalde u uw eerdere verklaring dat Salva Kiir voorzitter is van de hele beweging, in noord en zuid Soedan.** Gevraagd of u **Malik Agar** kent, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wie dat is, antwoordde u dat hij aan het hoofd van het volksleger ter bevrijding van Soedan stond, en ook gouverneur geweest is in de provincie Blauwe Nijl. **Gevraagd welke positie Malik Agar op heden bekleedt, antwoordde u het niet te weten.** Gevraagd wie de **secretaris-generaal** is van de Volksbeweging ter Bevrijding van Soedan, de partij waarvan u lid bent, antwoordde u dat dat **Riek Machar is,** maar hij op heden niet goed overeenkomt met Salva Kiir, en u het dus niet zeker weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). **Gevraagd welke rol Abdel Aziz Al-Hilu speelt binnen de noordelijke sectie van de Volksbeweging ter Bevrijding van Soedan, antwoordde u het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd welke andere prominente figuren binnen de SPLM-N u kent, gaf u te kennen er geen te kunnen opnoemen. **Het dient evenwel vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de partij waarvan u lid zou zijn, flagrant tegenstrijdig zijn aan de beschikbare informatie hieromtrent** (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Immers, zo blijkt eenduidig uit de beschikbare informatie, **de**

partij 'Sudan People's Liberation Movement-North' werd opgericht als een aparte, onafhankelijke partij, na de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan, waar het SPLM aan de macht kwam. Voorts blijkt dat Malik Agar de voorzitter is van SPLM-N, Abdel Aziz Al-Hilu de vice-voorzitter is, en Yassir Arman de secretaris-generaal. Salva Kiir is de president van Zuid-Soedan en voorzitter van de SPLM die aan de macht is in Zuid-Soedan. Riek Machar betreft de voormalige vice-president van Zuid-Soedan. Dat u dit alles niet blijkt te weten, en tot op heden meent dat de partij, waarvan u in maart 2013 lid werd, nog steeds dezelfde partij is, als de partij die aan de macht is in Zuid-Soedan, dat u opperde dat Salva Kiir de algemeen voorzitter is van de 'hele beweging', Yassir Arman voorzitter van het noordelijke deel en vicevoorzitter van de 'hele beweging' die zowel het noorden als het zuiden van Soedan zou beslaan, alsook dat u niet weet welke positie Malik Agar (sinds haar ontstaan, de voorzitter van de partij waarvan u lid bent) bekleedt binnen SPLM-N, noch weet wie Abdel Aziz Al-Hilu is, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen lid te zijn van de noordelijke sectie van de Volksbeweging ter bevrijding van Soedan, en het door u geopperde politiek activisme in het kader van dit lidmaatschap. Onderstaande vaststellingen doen enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde lidmaatschap.

U verklaarde dat er een **delegatie onder leiding van Yassir Arman naar België kwam**, en deze uitgenodigd waren bij de Belgische eerste minister (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde **zelf deel uitgemaakt te hebben van de delegatie die de Belgische eerste minister ontmoet zou hebben**. Gevraagd wanneer dit was, antwoordde u, eerder vaag, een zes à zeven maanden geleden. Gevraagd waarom deze delegatie in België was, antwoordde u de details niet te kennen. Gevraagd wie er allemaal deel uitmaakte van de delegatie die de Belgische eerste minister ontmoette, antwoordde u **dat het een hele groep was, dat u Yassir Arman persoonlijk kent, maar u geen andere namen meer weet** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer deze ontmoeting plaatsvond, antwoordde u **het niet meer te weten**. Gevraagd of u het ongeveer weet te zeggen, gaf u enkel aan te weten dat het in het jaar 2013 was. Gevraagd of de delegatie, die Yassir Arman begeleidde, enkel leden betrof van de noordelijke sectie van de Volksbeweging ter bevrijding van Soedan (SPLM-N), dan wel of er ook leden bij waren van andere partijen of bewegingen, antwoordde u **dat er enkel leden bij waren van de volksbeweging**. Gevraagd of deze delegatie ook andere Europese landen bezocht, antwoordde u dat u hun programma niet kent, maar u wel weet dat ze andere landen zouden bezoeken (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u het **'Soedanees Revolutionair Front' (verder SRF) kent**, antwoordde u **bevestigend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wat het is, antwoordde u, **uiterst vaag**, dat het 'net zoals de volksbeweging' is, ze tegen de overheid strijden, en hun strijd zich meer toespitst op het Nuba-gebergte en de regio Darfoer (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of er een band bestaat tussen het SRF en de noordelijke sectie van de Volksbeweging ter Bevrijding van Soedan, antwoordde u **dat ze hetzelfde doel hebben**. Gevraagd of het dan aparte bewegingen zijn, antwoordde u **bevestigend**. Gevraagd wat u weet te vertellen over het SRF, antwoordde u **enkel daarover niet veel informatie te hebben**. Gevraagd wat u er wel van weet, antwoordde u dat het een 'soort van beweging' is tegen het Soedanees regime, actief in de Nuba-bergen en in Aktar Shuda. Gevraagd of u namen kent van leden van het SRF, antwoordde u **Dr. Khalil Ibrahim**. Gevraagd wie dat is, antwoordde u dat dat de voorzitter is van het SRF. Gevraagd of hij op heden voorzitter is van het SRF, antwoordde u **het niet te weten** en voegde u eraan toe dat er misschien al een nieuwe voorzitter is. Gevraagd of Dr. Khalil Ibrahim op heden nog in leven is, antwoordde u **bevestigend**. Gevraagd wanneer het SRF opgericht werd, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd of u, naast Dr. Khalil Ibrahim, nog andere prominente leden van het SRF kent, antwoordde u **ontkennend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u weet wie Jibril Ibrahim is, antwoordde u dat hij een secretaris is van de volksbeweging, de partij waarvan u lid bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 15-16). Gevraagd welke positie Jibril Ibrahim op heden bekleedt, antwoordde u vaagweg te weten dat hij 'een verantwoordelijke' is, maar u het niet precies weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of een delegatie van het SRF reeds een bezoek bracht aan Europa, antwoordde u **het niet te weten, en geen contact te hebben met hen** (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u de **'Beweging voor rechtvaardigheid en Gelijkheid'** kent [Engelstalige benaming: 'Justice and Equality Movement', verder JEM], antwoordde u ervan te hebben gehoord, maar **niet te weten wat zij doen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u weet wat JEM is, of het een beweging is, of een partij, of ze in Soedan bestaan, dan wel enkel buiten Soedan, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd of u weet wat het akkoord van de **'Nieuwe Dageraad'** is, antwoordde u **eveneens ontkennend**.

Het dient evenwel vastgesteld, zo blijkt uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), dat het SRF een coalitie is die gevormd werd in november 2011, tussen verschillende Soedanese oppositiebewegingen. Het betreft met name een coalitie tussen enerzijds de Darfoerese rebellenbewegingen JEM, Sudan Liberation Movement – factie Minni Minawu, en Sudan Liberation Movement – factie Abdul Wahid Al Nur, en anderzijds de SPLM-N

– de partij waarvan u opverde lid te zijn. Voorzitter van het SRF is Malik Agar, de persoon die tevens voorzitter is van SPLM-N. Yassir Arman, de persoon die u opverde persoonlijk te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13, 22 en 23), oefent binnen het SRF de functie uit van 'Foreign Relations Secretary'. Dr. Khalil Ibrahim – de persoon van wie u meende dat hij voorzitter is van het SRF – betreft de stichter en voormalig voorzitter van de Darfoerese rebellenbeweging JEM, en overleed reeds in december 2011. Khalil Ibrahim werd na zijn dood als voorzitter van JEM vervangen door zijn broer Jibril Ibrahim, die op heden ook de functie van 'Vice chairman of External Affairs' binnen het SRF bekleedt. Voorts blijkt uit de beschikbare informatie dat een delegatie van het SRF, onder leiding van voorzitter Malik Agar, verschillende Europese landen – waaronder België – bezocht in november 2013. Er is nergens sprake van een delegatie, enkel bestaande uit leden van SPLM-N, die Europa bezocht zou hebben in het jaar 2013. Yassir Arman, de persoon die u opverde persoonlijk te kennen en die u verkeerdelijk opgaf als voorzitter van SPLM-N, maakte deel uit van deze delegatie, alsook vertegenwoordigers van de andere rebellenbewegingen die deel uitmaken van het SRF – waaronder Jibril Ibrahim (waarvan u meende dat het een 'secretaris' is binnen het SPLM-N). Dat u geenszins weet te vertellen wie of wat het SRF is, dat u opverde dat de voorzitter van SRF Khalil Ibrahim is, hoewel deze reeds overleden is in december 2011, en de eigenlijke voorzitter van het SRF tevens de voorzitter van uw eigen partij is, dat u niet weet dat Yassir Arman een functie binnen het SRF uitoefent (hoewel u opverde hem persoonlijk te kennen), u voorts geen enkel ander prominent lid van SRF weet te noemen, u evenmin weet of er reeds een delegatie van SRF naar Europa kwam, en u niet eens blijkt te weten dat er een verband bestaat tussen enerzijds SRF en anderzijds SPLM-N, doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen lid te zijn van SPLM-N. Uw verklaringen zelf deel uitgemaakt te hebben van een delegatie onder leiding van Yassir Arman, die de Belgische eerste minister zou ontmoet hebben in de loop van het jaar 2013, worden derhalve eveneens volkomen ongeloofwaardig bevonden, gegeven bovenstaande vaststellingen, waaruit eenduidig blijkt dat u doelt op het bezoek van de delegatie van het SRF aan België.

Wat betreft het door u geopperde politiek activisme te België, dienen volgende vaststellingen gemaakt.

U verklaarde dat u in België reeds tweemaal deelnam aan een manifestatie tegen het Soedanees regime (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en 17). Gevraagd waar deze manifestaties plaatsvonden, weet u enkel te verklaren dat het in Brussel was, maar u weet niet waar de manifestaties precies plaatsvonden – hoewel deze zich niet verplaatst zouden hebben en steeds op dezelfde plek bleven (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd of u foto's heeft van uw deelname aan deze manifestaties, antwoordde u vaagweg dat er foto's verschenen op internet, maar u er geen kopie van heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U erop gewezen dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) reeds naar deze foto's werd gevraagd, en u toen verklaarde dat u over foto's van de demonstratie beschikt, maar niet wist dat het nodig was deze mee te brengen (zie 'Verklaring Meervoudige Aanvraag', punt 16 in administratief dossier), antwoordde u – **tegenstrijdig aan uw verklaringen afgelegd op de DVZ** – dat u niet zei dat u foto's van deze demonstraties heeft, maar u enkel zei 'dat er foto's waren'. U voegde eraan toe dat u naar 'de' mensen ging die deze foto's hebben, u het vroeg, maar dezen u zeiden dat ze de foto's niet hebben. Gevraagd of er dan geen foto's bestaan, van u op deze manifestatie, antwoordde u dat er foto's zijn waar u op staat, maar u ze niet heeft. Gevraagd waar deze foto's zijn, antwoordde u **vaagweg** dat u eens zou rondvragen aan de mensen die deelnamen aan de manifestatie. U verklaarde dat u deze foto's, alsook een attest vanwege uw partij, per mail zou overmaken aan het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 24). Op 13 april 2013 maakte u per mail, middels uw advocaat, 3 foto's over aan het CGVS. Hierbij werd niet vermeld wie de personen op deze foto's zouden zijn, noch waar en wanneer deze foto's genomen zouden zijn. Het attest vanwege uw partij waarover u sprak, zond u echter niet. **Op de foto's die u het CGVS toestuurde, staat u niet afgebeeld.** Er valt dan wel op elk van de drie foto's dezelfde persoon te zien, maar dit is duidelijk een volledig ander persoon. Uit deze vaststelling valt af te leiden dat u opzettelijk de asielinstanties poogt op te lichten, en foto's opstuurt waarmee u wilt doen blijken dat u de persoon zou zijn die erop afgebeeld staat. **Gegeven deze vaststellingen, alsook de hierboven vastgestelde volkomen ongeloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw politiek lidmaatschap, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw zogenaamd politiek activisme in België. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de hiermee verbonden vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Soedan.**

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen in acht genomen, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging, of risico op het lijden van ernstige schade. U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een

‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten – met name het door u neergelegde vonnis bij verstek, en de per mail opgezonden foto’s – werden hierboven reeds besproken, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker meent dat hij zijn vrees voor vervolging gedurende zijn eerste, tweede en derde asielaanvraag hard maakt. Het vonnis bij verstek van 1 juni 2013, dat hij als nieuw element in onderhavige derde asielaanvraag neerlegt, bewijst opnieuw het gegrond karakter van zijn vrees voor vervolging.

Verzoeker stelt vervolgd te worden omwille van politieke redenen. Volgens hem zijn deze aantijgingen om politieke redenen te verklaren door de kennis van de Soedanese veiligheidsdiensten van zijn homoseksuele geaardheid. De veiligheidsdiensten zoeken als het ware een stok om verzoeker mee te slaan.

Aangezien verzoeker door de Soedanese autoriteiten vervolgd wordt, kan hij de bescherming van deze autoriteiten niet invoeren. Dat hij bij de Soedanese ambassade een paspoort aanvraag, getuigt volgens hem niet van het feit dat hij geen gegronde vrees voor de Soedanese autoriteiten had, maar van het feit dat hij de consequenties van een bezoek aan de Soedanese ambassade en dus de vertegenwoordiger van de Soedanese autoriteiten verkeerd inschatte.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Wat betreft het door hem in het kader van onderhavige derde asielaanvraag neergelegde vonnis meent verzoeker dat hij duidelijk heeft gesteld in de veronderstelling te zijn dat het een origineel vonnis betreft; hij kan dit echter niet met volle zekerheid stellen. Waar het vonnis verwijst naar het niet-bestaande strafwetboek van 1993, voert verzoeker aan dat hij geen jurist is en geen pasklaar antwoord kan formuleren op deze vaststelling. Het betreft hier volgens hem een materiële vergissing. Volgens verzoeker is er geen onderzoek conform artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet gevoerd. Verzoeker wijst erop: *“Er zijn procedures voorzien in ondermeer het strafrecht en civiel recht om voorgelegde documenten op hun waarheid te beoordelen. Zondermeer stellen dat een document ongeloofwaardig is omwille van een mogelijke materiele vergissing schendt de principes die in de regelgeving gehanteerd worden voor beoordeling van de waarachtigheid van documenten.”* Ook schendt de bestreden beslissing volgens hem de principes inzake bewijslast zoals vastgelegd in de *Note on Burden and Standard of Proof* van UNHCR.

Waar verweerder geen geloof hecht aan verzoekers politiek activisme in België, wijst verzoeker erop dat zijn hoofdreden om asiel aan te vragen niet zijn politiek activisme is, maar de vervolging in zijn land van herkomst, hetgeen blijkt uit zijn vorige asielaanvragen. Hij is bovendien pas sinds maart 2013 lid van de “Volksbeweging ter bevrijding van Soedan”, zodat hem niet verweten kan worden tijdens een kruisverhoor van drie uur op sommige vragen geen antwoord te weten. Verzoeker heeft geen hoog kennisniveau inzake de organisatie van de partij. Hij heeft moeilijkheden met onder meer het onthouden van namen en dergelijke. Dit belet echter zijn politiek engagement niet. Verzoekers antwoorden op bepaalde vragen getuigen tezelfdertijd van een correcte kennis.

2.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 EVRM, van artikel 8.2, a), 9.2, (1), 12 en 13.3 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van artikel 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging.

Onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 22 november 2012 in de zaak C-277/11 "M.M. tegen Minister for Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General", meent verzoeker dat de bestreden beslissing zich op geen enkele manier uitspreekt over de subsidiaire bescherming. Volgens verzoeker verzet het recht van de Europese Unie zich tegen het gegeven dat er niet zou worden overgegaan tot een (nieuw) gehoor met betrekking tot de subsidiaire bescherming. Volgens hem betekent dit concreet dat hem eerst de gronden van weigering van de vluchtelingenstatus moeten worden ter kennis gebracht, zodat hij in staat is om naar behoren zijn opmerkingen kenbaar te maken inzake zijn verzoek om subsidiaire bescherming. Tijdens zijn gehoor op het CGVS werd op geen enkele manier ingegaan op de criteria voor subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing bevat, buiten de formele verwijzing naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, geen enkele overweging aangaande de subsidiaire bescherming. Er wordt niet verwezen naar de actuele toestand in Soedan, laat staan naar enige recente bron. Verzoeker verwijst nog naar een arrest van de Raad.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen dienaangaande samen behandeld.

2.2.2. Inzake de opgeworpen schending van artikel 8.2, a), 9.2, (1), 12 en 13.3 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

2.2.3. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat de asielmotieven die verzoeker aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds ongeloofwaardig werden bevonden door de beslissing tot weigering van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2007, die bevestigd werd door het arrest nummer 207.041 van de Raad van State van 26 augustus 2010. Vervolgens werden de nieuwe elementen die verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag aanbracht, namelijk een vonnis van de correctionele rechtbank voor misdaden tegen de staat te Khartoem, een Soedanees paspoort op zijn naam en een kopie van een Soedanees nationaliteitsbewijs op zijn naam, geacht niet van aard te zijn aan te tonen dat de uitkomst van zijn vorige asielaanvraag incorrect was door de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012. Verzoeker diende een verzoekschrift in tegen deze laatste beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In 's Raads arrest nummer 102 853 van 14 mei 2013 werd dit beroep verworpen, waardoor de beslissing van de commissaris-generaal van 14 december 2012 definitief geworden is.

Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Waar verzoeker volhardt in zijn asielmotieven zoals hij deze uiteenzette in het kader van zijn eerste en tweede asielaanvraag, dient gewezen te worden op het hoger gestelde met betrekking tot de genomen beslissingen in het kader van deze asielaanvragen, die definitief zijn geworden en waaruit blijkt dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Verzoeker kan door middel van onderhavig verzoekschrift geen middelen meer aanvoeren tegen deze beslissingen.

In het kader van onderhavige derde asielaanvraag legt verzoeker een vonnis bij verstek van de correctionele rechtbank te Khartoem op zijn naam van 1 juni 2013 voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en verklaarde hij sinds maart 2013 lid te zijn van de "Volksbeweging ter Bevrijding van Soedan", deel te hebben genomen aan twee demonstraties in Brussel en aan enkele vergaderingen, alsook deel te hebben uitgemaakt van een delegatie van zijn partij die de Belgische eerste minister ontmoette in Brussel (gehoorverslag CGVS, p. 7, 12 en 16-17).

Wat betreft het neergelegde verstekvonnis van de correctionele rechtbank te Khartoem van 1 juni 2013 merkt de bestreden beslissing terecht op dat (i) verzoekers wijzigende verklaringen doorheen zijn gehoor met betrekking tot de vraag of het om een origineel arrest gaat, doen twifelen aan de authenticiteitswaarde van dit document, (ii) verzoekers verklaring dat hij niet poogde te weten te komen wat de inhoud is van de artikels waarnaar in het vonnis verwezen wordt, getuigt van een desinteresse voor zijn eigen problemen die afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, en (iii) er in Soedan geen stafwetboek van het jaar 1993 bestaat. Wat betreft zijn wijzigende verklaringen, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van deze verklaringen, hetgeen evenwel geen dienstig verweer is. Verder voert verzoeker aan dat de verwijzing naar het strafwetboek van 1993 een materiële vergissing is. De Raad merkt echter op dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het geheel van de maximale gevangenisstraffen van de artikelen 79, 117 en 127 van het strafwetboek van 1991 negen jaar bedraagt, terwijl verzoeker in het vonnis tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld wordt. Indien het vonnis zou willen verwijzen naar het strafwetboek van 1991 in de plaats van naar het onbestaande van 1993, dan zou de correctionele rechtbank van Khartoem verzoeker veroordeeld hebben tot een hogere maximale gevangenisstraf dan diegene die door de Soedanese wetgeving voorzien is, hetgeen niet aannemelijk is. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit blijkt dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald is. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS niet te weten waarom in het vonnis naar een onbestaand wetboek wordt verwezen (gehoorverslag CGVS, p. 7), zodat zijn stelling dat het om een materiële vergissing gaat, slechts een *post factum*-verklaring is, die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. De vaststellingen dat het vonnis enerzijds verwijst naar een onbestaand wetboek en anderzijds een straftoemeting bepaalt die hoger is dan voorzien in het echte strafwetboek, ondermijnt de authenticiteit van het bijgebrachte vonnis. Waar verzoeker verwijst naar "*procedures voorzien in ondermeer het*

strafrecht en civiel recht" om de waarachtigheid van documenten te beoordelen, dient opgemerkt dat enerzijds verzoeker niet aanduidt over welke procedures hij het heeft en anderzijds dat straf- en burgerrechtelijke procedures niet automatisch toepassing vinden in het administratieve vreemdelingencontentieux.

Wat betreft zijn beweerde politieke activiteiten in België, bevestigt verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat zijn kennis van de "Volksbeweging ter Bevrijding van Soedan" beperkt is, wijst hij erop dat hij pas sinds maart 2013 lid is van deze politieke partij en voert hij aan dat hij het moeilijk heeft met onder meer het onthouden van namen en dergelijke. De Raad merkt evenwel op dat, indien verzoeker omwille van zijn lidmaatschap van een politieke partij, in België internationale bescherming vraagt, redelijkerwijze van hem verwacht kan worden dat hij zich terdege informeert omtrent de werking en de organisatie van deze politieke partij. In de bestreden beslissing wordt echter op uitgebreide wijze vastgesteld dat verzoekers kennis van de politieke partij waarvan hij beweerdelijk lid is, omtrent essentiële elementen (o.a. leiders en vooraanstaande figuren) beperkt is en bovendien niet overeenstemt met de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'). Verzoeker brengt bovendien geen stukken bij waaruit blijkt dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Aldus vinden de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers beweerde politieke activiteiten in België steun in het administratief dossier, zijn zij pertinent en correct en worden zij door de Raad overgenomen.

Voor het overige en mede gelet op het voorgaande komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker geen elementen heeft bijgebracht die maken dat de uitkomst van zijn vorige twee asielaanvragen incorrect is, alsook dat zijn asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Verzoeker kan niet worden gevolgd in het betoog dat de bestreden beslissing inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geen motivering bevat. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire bescherming. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekers verwijzing naar het voormeld arrest van het Hof van Justitie (C-277/11) is te dezen niet dienstig, gelet op het bepaalde in artikel 49/3, dat stelt:

"Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een asielaanvraag.

Deze asielaanvraag wordt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4."

Dienvolgens wordt in België door middel van een asielaanvraag in één enkele procedure zowel de vluchtelingenstatus als de eventuele nood aan subsidiaire bescherming onderzocht. Dit is niet aan de orde in Ierland, waar voor beide statussen afzonderlijke procedures zijn voorzien, zoals blijkt uit het geciteerde punt 95 van voormeld arrest: *"(...) wanneer het daarentegen een regeling betreft zoals de in het hoofdgeding aan de orde zijnde nationale regeling, die wordt gekenmerkt door twee afzonderlijke en opeenvolgende procedures voor de behandeling van het verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus, respectievelijk het verzoek om subsidiaire bescherming, (...)"*.

Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de sub 2.3.1. gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS